

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM

BESLISSING inzake OPPOSITIE

N° 2007158

van 21 juni 2013

- Opposant:** **InBev Belgium S.A.**
Boulevard Industriel 21
1070 Brussel
België
- Gemachtigde:** **NOVAGRAAF BELGIUM N.V./S.A.**
Hoogoorddreef 5
1101 BA Amsterdam
Nederland
- Ingeroepen recht 1:** LEFFE (Benelux inschrijving 860015)
- Ingeroepen recht 2:** (Benelux inschrijving 672556)
- Ingeroepen recht 3:** (Benelux inschrijving 565833)
- Ingeroepen recht 4:** **Volgens opposant algemeen bekend merk in de zin van het Verdrag van Parijs**
LEFFE
tegen
- Verweerder:** **V.O.F. Brasserie Effe**
Raadhuisplein 4
5953 AL Reuver
Nederland

Gemachtigde: **Merk-Echt B.V.**
Keizerstraat 7
4811 HL Breda
Nederland

Betwiste merk:

(Benelux depot 1234786)

I. FEITEN EN PROCEDURE**A. Feiten**

1. Op 20 oktober 2011 heeft verweerder een Benelux depot verricht van het gecombineerde

woord-/beeldmerk voor diensten in de klassen 35, 41 en 43. Het depot is onder nummer 1234786 in behandeling genomen en gepubliceerd op 9 november 2011.

2. Op 31 januari 2012 heeft de opposant oppositie ingesteld tegen de inschrijving van dit depot. De oppositie is gebaseerd op de volgende eerdere merken:

- Benelux inschrijving 860015 van het woordmerk LEFFE, ingediend op 16 maart 2009 en ingeschreven op 10 juni 2009 voor waren in de klassen 29, 30 en 32;
- Benelux inschrijving 672556 van het gecombineerde woord-

/beeldmerk **Café Leffe**, ingediend op 10 juli 2000 en ingeschreven op 11 januari 2001 voor diensten in klasse 43;

- Benelux inschrijving 565833 van het gecombineerde woord-

/beeldmerk , ingediend op 22 mei 1995 voor waren en diensten in de klassen 20, 21, 32 en 43:

- LEFFE, volgens opposant een algemeen bekend merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

3. Volgens het register is de opposant daadwerkelijk de houder van de ingeschreven ingeroepen rechten.

4. De oppositie was oorspronkelijk ingesteld tegen alle diensten van het betwiste depot en is gebaseerd op alle waren en diensten van de ingeroepen rechten. Bij het indienen van zijn argumenten beperkt opposant de diensten waartegen hij zich richt tot deze in klasse 43.

5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: "BVIE").

6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk en is ter kennis gebracht van partijen op 1 februari 2012.

8. De contradictoire fase van de procedure is aangevangen op 2 april 2012. Het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: "het Bureau") heeft op 17 april 2012 de mededeling van aanvang van de procedure aan partijen gezonden, waarbij aan opposant een termijn tot en met 17 juni 2012 is gegeven om zijn argumenten en eventuele stukken ter ondersteuning daarvan in te dienen.

9. Op 18 juni 2012 heeft opposant argumenten en stukken ingediend. Aangezien 17 juni 2012 een zondag was, zijn deze tijdig ingediend op grond van regel 3.9, lid 3 van het uitvoeringsreglement (hierna: "UR"). Deze argumenten en stukken zijn op 28 juni 2012 door het Bureau aan verweerder verzonden, waarbij een termijn tot en met 28 augustus 2012 is gegeven om hierop te reageren.

10. Op 10 juli 2012 heeft verweerder te kennen gegeven dat hij in dit stadium van de procedure nog niet wenste te reageren op de argumenten van opposant, maar dat hij bewijzen van gebruik verlangde met betrekking tot de ingeroepen Benelux inschrijvingen 672556 en 565833.

11. Op 12 juli 2012 heeft het Bureau opposant verzocht bewijzen van gebruik in te dienen en hem hiertoe een termijn gesteld tot en met 12 september 2012.

12. Op 12 september 2012 heeft opposant de gevraagde bewijzen van gebruik ingediend. Het Bureau heeft deze op 21 september 2012 doorgestuurd naar verweerder en hem een termijn gesteld tot en met 21 november 2012 om daarop te reageren, alsmede op de argumenten van opposant.

13. Op 7 november 2012 heeft verweerder zijn reactie ingediend op zowel de argumenten van opposant als op de overgelegde bewijzen van gebruik. Deze reactie is door het Bureau aan de opposant gezonden op 22 november 2012.

14. Elke partij heeft haar opmerkingen ingediend binnen de door het Bureau gestelde termijnen.

15. Het Bureau is van mening dat het over voldoende gegevens beschikt om over de oppositie te kunnen beslissen.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

16. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten in kwestie.

A. Argumenten opposant

17. Hoewel de woordellemen BRASSERIE en CAFE zeer beschrijvend zijn voor de betrokken diensten, meent opposant dat deze van belang zijn voor de globale beoordeling van de tekens, aangezien beide dezelfde betekenis hebben, namelijk "horeca gelegenheid". Hij meent dan ook dat de tekens begripsmatig in zekere mate overeenstemmen.

18. Opposant stelt vast dat het dominante wordelement EFFE van het betwiste teken geheel terugkomt in de ingeroepen rechten evenals, bij het tweede ingeroepen recht, het (beschrijvende) element BRASSERIE. De halve cirkel van het betwiste teken zou kunnen worden gezien als een raam, dat eveneens voorkomt bij de ingeroepen woord-/beeldmerken, aldus opposant. Tevens zou die halve cirkel kunnen worden beschouwd als een gestileerde letter L, die eveneens voorkomt in de ingeroepen rechten. Opposant meent dat de tekens derhalve visueel overeenstemmen.

19. Auditief is de letter L van de ingeroepen rechten volgens opposant nauwelijks hoorbaar, zodat de tekens op dit vlak identiek of minstens zeer overeenstemmend zijn.

20. Opposant meent dat de diensten van het betwiste teken in klasse 43 identiek dan wel complementair zijn aan de waren en diensten in de klassen 32 en 43 van de ingeroepen rechten en dat zij dezelfde bestemming en distributiekkanalen kennen.

21. Als bijkomende omstandigheid wijst opposant erop dat zijn ingeroepen rechten als sinds 1240 worden gevoerd en een zeer hoge mate van bekendheid hebben verworven binnen en buiten de Benelux, ter illustratie waarvan hij een aantal stukken bijvoegt. Hij meent dan ook dat door het langdurig en intensief gebruik en de algemene bekendheid in de Benelux inmiddels een zeer ruime beschermingsomvang toekomt aan zijn merken, waardoor het verwarringsgevaar des te groter is.

22. Op grond van het bovenstaande verzoekt opposant het Bureau om de oppositie in zijn geheel toe te wijzen en de inschrijving van het betwiste teken te weigeren voor de diensten in klasse 43.

B. Reactie verweerder

23. Verweerder stelt vast dat de argumenten van opposant te laat zijn ingediend; de laatste dag van de termijn (17 juni 2012) was weliswaar een zondag, maar blijkt het faxkenmerk zijn de stukken verstuurd op 19 juni 2012. Om die reden verzoekt verweerder de oppositie buiten behandeling te laten.

24. Verweerder heeft in eerste instantie verzocht om bewijzen van gebruik van de ingeroepen rechten. Ten aanzien van de daartoe door opposant ingediende stukken, merkt verweerder vooreerst op dat de bijlage ter ondersteuning van de algemene bekendheid buiten beschouwing moet worden gelaten, aangezien deze gelijktijdig met de argumenten had moeten worden aangetoond. Voor het overige meent verweerder dat de ingediende gebruiksbewijzen ontoereikend zijn, hetzij omdat zij niet de merken weergeven zoals deze zijn ingeschreven, hetzij wegens het ontbreken van een datum of een verband met de betrokken diensten.

25. Evenmin blijkt volgens verweerder uit de door opposant gelijktijdig met zijn argumenten ingediende stukken de algemene bekendheid van zijn ingeroepen rechten. De advertenties en afbeeldingen tonen immers niet aan hoeveel consumenten in de Benelux in contact zijn gekomen met de merken en geven geen inzicht in de omvang van de reclame noch in de verkoopcijfers van de merken.

26. Verweerder acht het van belang dat de tekens in hun totaliteit worden beoordeeld en gelet op de beeldelementen en het lettertype van het betwiste teken acht hij dit visueel niet overeenstemmend met de ingeroepen woordmerken. De ingeroepen gecombineerde woord-/beeldmerken geven volgens

verweerder door het gotische lettertype en het gestileerde glas-in-loodraam een middeleeuwse uitstraling, die in schrill contrast staat met de strakke en eenvoudige vormgeving van het betwiste teken. Ook deze tekens acht hij visueel derhalve niet overeenstemmend.

27. Doordat de eerste letter van de ingeroepen rechten niet voorkomt in het betwiste teken, meent verweerder dat ook op auditief vlak geen overeenstemming bestaat.

28. Begripsmatig hebben de ingeroepen rechten geen betekenis, terwijl het betwiste teken staat voor "even", zodat de tekens ook op dit vlak niet overeenstemmen, aldus verweerder.

29. Verweerder acht de diensten *restaurantie (het verstrekken van voedsel en dranken), tijdelijke huisvesting, diensten van restaurants, horecadiensten, traiteurdiensten, catering, het bereiden van maaltijden op feesten, bedrijfsfeesten, congressen, bijeenkomsten en andere evenementen, waaronder buffetten, banketten en barbecues* van het betwiste teken identiek of soortgelijk aan de diensten van de ingeroepen rechten, maar de overige diensten zijn volgens hem niet soortgelijk, aangezien zij een verschillende aard en bestemming hebben.

30. Verweerder meent dat het aandachtsniveau van het in aanmerking komend publiek in casu zeer hoog is, aangezien de betrokken waren en diensten dienen te voldoen aan de specifieke eisen en voorkeur van de consument, bijvoorbeeld voor wat betreft smaak.

31. Verweerder is van oordeel dat er geen gevaar voor verwarring is en dat de betrokken merken vreedzaam naast elkaar kunnen bestaan. Om die reden verzoekt hij het Bureau de oppositie geheel af te wijzen en het betwiste teken in te schrijven.

III. BESLISSING

A.1. Gebruiksbewijzen

32. In toepassing van de bepalingen van de artikelen 2.16, lid 3, sub a en 2.26, lid 2, sub a BVIE en regel 1.29 van het uitvoeringsreglement (hierna: "UR"), dienen de ingeroepen merken normaal gebruikt te zijn in een tijdvak van vijf jaren voorafgaand aan de datum van de publicatie van het depot waartegen de oppositie zich richt.

33. Aangezien het tweede en het derde ingeroepen recht meer dan vijf jaar voorafgaand aan de datum van publicatie van de aanvraag werden ingeschreven, is het verzoek tot overlegging van gebruiksbewijzen met betrekking tot die rechten gegrond.

34. Het betwiste depot werd gepubliceerd op 9 november 2011. De periode die in aanmerking moet worden genomen – de relevante periode – loopt dus van 9 november 2006 tot 9 november 2011.

35. Overeenkomstig regel 1.29 UR dienen de bewijzen van gebruik aanwijzingen te bevatten over de plaats, duur, omvang en wijze van het gebruik dat is gemaakt van het oudere merk voor de waren of diensten waarop de oppositie berust.

Beoordeling van de ingediende gebruiksbewijzen

36. Opposant dient de volgende stukken in ten bewijze van gebruik van zijn ingeroepen rechten:

- 1) Een marktonderzoek van augustus 2008, uitgevoerd door Synovate België in opdracht van opposant;
- 2) Tabellen met de totaalproductie van Leffe bier in België en Nederland voor de jaren 2008, 2009 en 2011;
- 3) Verkoopcijfers van Leffe in Nederland voor de jaren 2006-2011;
- 4) Afdrukken van de website van opposant;
- 5) Een afdruk van een video op YouTube over de historiek van Leffe;
- 6) Afdrukken van de website www.horecasupport.nl;
- 7) Diverse afbeeldingen van Leffe, waaronder op glazen en flessen;
- 8) Een pagina van Wikipedia over "Trappistenbier";
- 9) Diverse foto's van Leffe bier in supermarkten;
- 10) Diverse (internet)artikelen betreffende het gebruik van Leffe in de jaren 2008-2012;
- 11) Diverse foto's en artikelen van Leffe-café's en brasseries op verschillende plaatsen in België over de jaren 2004, 2008, 2010 en 2012.

37. Uit de foto's en artikelen, hierboven vermeld onder punt 11, blijkt in ieder geval dat het tweede ingeroepen recht in België in de relevante periode is gebruikt voor café's. Het is waar dat een aantal van deze stukken niet is gedateerd, zoals verweerder stelt (zie punt 24), maar dit brengt niet noodzakelijkerwijs met zich mee dat deze buiten beschouwing moeten blijven, met name indien daaruit conclusies kunnen worden getrokken over de situatie die zich voordeed binnen de relevante periode (zie in die zin HvJEG, Aire Limpo, C-488/06, 17 juli 2008 en Alcon/BHIM, C-192/03 P, 5 oktober 2004). In casu blijkt uit de ingediende stukken dat het opposants bedoeling (en strategie) is zijn waren (ook) aan de man te brengen in eigen horecagelegenheden of in gelegenheden die opereren onder zijn auspiciën (en merken).

38. Het moge dan zo zijn dat de foto's en artikelen niet met zoveel woorden de betrokken diensten vermelden, zoals verweer stelt (eveneens punt 24), uit de aard der zaak blijkt duidelijk dat het gaat om diensten van café's.

Conclusie

39. Zonder in eerste instantie de ingediende gebruiksbewijzen in hun volle omvang te beoordelen, stelt het Bureau vast dat in ieder geval het tweede ingeroepen recht normaal is gebruikt voor de *diensten geleverd door een café*, waarvoor dit merk is ingeschreven. Alvorens verder te treden in genoemde beoordeling, zal het Bureau het verwarringsgevaar onderzoeken met betrekking tot die diensten, evenals met betrekking tot de waren van het eerste, niet gebruikspflichtige, ingeroepen recht.

A.2. Verwarringsgevaar

40. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de deposant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand volgende op de publicatie van het depot, schriftelijk oppositie instellen bij het Bureau tegen een merk dat in rangorde na

het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

41. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: "Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan."

42. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: "Richtlijn") dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU, Canon, C-39/97, 29 september 1998, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, 22 juni 1999; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003; Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de tekens

43. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, Sabel, C-251/95, 11 november 1997).

44. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen (arresten Sabel en Lloyd Schuhfabrik Meyer, beide reeds aangehaald).

45. De totaalindruk die een samengesteld merk bij het relevante publiek nalaat, kan door een of meerdere bestanddelen ervan worden gedomineerd (HvJEU, Limonchello, C-334/05 P, 12 juni 2007). Bij de beoordeling of een of meer bestanddelen van een samengesteld merk domineren, moet met name met de intrinsieke eigenschappen van elk van die bestanddelen rekening worden gehouden door deze te vergelijken met de eigenschappen van de andere bestanddelen. Bovendien kan eventueel worden gezien, hoe de verschillende bestanddelen in de configuratie van het samengestelde merk zich tot elkaar verhouden (GEU, Matratzen, T-6/01, 23 oktober 2002 en El Charcutero Artesano, T-242/06, 13 december 2007).

46. De te vergelijken tekens zijn de volgende:

Met betrekking tot het eerste ingeroepen recht (Benelux inschrijving 672556):

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
LEFFE	

Begripsmatige vergelijking

47. Het ingeroepen recht kan verwijzen naar een abdij nabij de Belgische stad Dinant, een plaats in de Italiaanse provincie Bergamo of een zijriviertje van de Maas.¹ Het Bureau is echter van mening dat deze twee laatste betekenissen slechts bekend zullen zijn bij de respectieve plaatselijke bevolkingen.

48. Het publiek zal over het algemeen het beschrijvende bestanddeel van een samengesteld merk niet als het onderscheidende en dominerende bestanddeel van de door dit merk gewekte totaalindruk ervaren (GEU, Budmen, T-129/01, 3 juli 2003). Dit is het geval voor het element “Brasserie” in het betwiste teken, dat zowel in het Nederlands als in het Frans en het Engels staat voor “bierhuis” en meer in het algemeen “een horecagelegenheid waar men iets kan eten en/of drinken”.²

49. Dit maakt dat het dominante element van het betwiste teken “effe” is; dat is, althans in het Nederlands, een informele vorm van sommige betekenissen van “even”,³ hetgeen geen betekenis heeft in relatie tot de betrokken diensten.

50. Merk en teken stemmen begripsmatig niet overeen.

Visuele vergelijking

51. Het ingeroepen recht is een zuiver woordmerk, bestaande uit vijf letters. Het betwiste teken is een gecombineerd woord-/beeldmerk, bestaande uit de handgeschreven letters “effe”, centraal geplaatst in een halve witte cirkel, die zich op zijn beurt bevindt in een grijze, liggende rechthoek. Links onderaan dit wordelement en deze halve cirkel bevindt zich het woord “Brasserie” in veel kleinere, zwarte letters, waardoor het nauwelijks opvalt tegen de grijze achtergrond en daarom weinig impact heeft op de totaalindruk van het teken.

52. Bij samengestelde tekens (woord- en beeldelement) heeft het wordelement vaak een grotere impact op de consument dan het beeldelement. Reden hiervoor is dat het publiek de tekens niet steeds analyseert en vaak naar het teken verwijst door gebruik te maken van het wordelement (zie in die zin ook GEU, SELENIUM-ACE, T-312/03, 14 juli 2005). In casu is het beeldelement, met name de halve

¹ <<http://nl.wikipedia.org/wiki/Leffe>>.

² Van Dale, Groot woordenboek Nederlands, 14de druk, Groot woordenboek Engels-Nederlands, 2de druk, Groot woordenboek Frans-Nederlands, 3de druk en <<http://nl.wikipedia.org/wiki/Brasserie>>.

³ Van Dale, Groot woordenboek Nederlands, 14de druk.

witte cirkel, niet te veronachtzamen, maar voornamelijk fungeert het toch als decor waartegen de zwarte letters “effe” afsteken en dus eveneens in het oog springen.

53. Deze letters zijn weliswaar geheel anders vormgegeven dan de gewone drukletters van het ingeroepen recht, maar men herkent er toch met gemak dezelfde vier letters in.

54. In het algemeen zal de consument meer belang hechten aan het eerste deel van een merk (zie in die zin GEU, Mundicor, T-183/02 en T-184/02, 17 maart 2004), omdat hij doorgaans van links naar rechts leest. In casu betreft het echter korte merken, die veeleer als een geheel worden waargenomen, en bestaat het verschil tussen de tekens slechts uit de eerste letter van het ingeroepen recht, die bij het betwiste teken is weggelaten. Dit ene verschilpunt weegt niet op tegen de volgende vier identieke letters.

55. De tekens zijn in visueel opzicht overeenstemmend.

Auditieve vergelijking

56. Wat de vergelijking op auditief vlak betreft, dient eraan te worden herinnerd dat – strikt genomen – de fonetische weergave van een samengesteld teken overeenkomt met die van de woordbestanddelen ervan, ongeacht de grafische kenmerken van deze bestanddelen, die veeleer aan de orde komen in het kader van het onderzoek van het visuele aspect van het teken (zie arresten Gerecht EU van 25 mei 2005, PC WORKS, T-352/02 en van 21 april 2010, Thai Silk, T-361/08).

57. Het Bureau is van oordeel dat voor de auditieve vergelijking (vooral) moet worden gekeken naar de uitspraak van het dominerende wordelement, te weten “effe”. Het element “Brasserie” is, zoals gezegd, beschrijvend voor de betrokken diensten, en zal mogelijk niet eens bij de uitspraak worden betrokken, mede gelet op zijn ondergeschikte positie, waardoor het kan worden opgevat als een onderschrift (zie GEU, Green by Missako, T-162/08, 11 november 2009). Ook zal een merk dat bestaat uit meerdere elementen over het algemeen worden afgekort tot iets wat makkelijk is uit te spreken (GEU, arrest Brothers by Camper, T-43/05, 30 november 2006).

58. Het dominante element van het betwiste teken wordt nagenoeg hetzelfde uitgesproken als het ingeroepen recht; alleen de beginletter L is verschillend, maar die maakt de uitspraak niet wezenlijk verschillend.

59. Merk en teken zijn auditief sterk overeenstemmend.

Conclusie

60. Merk en teken zijn visueel overeenstemmend, auditief sterk overeenstemmend, maar begripsmatig verschillend.

61. Het is vaste rechtspraak dat visuele en fonetische overeenkomsten grotendeels kunnen worden geneutraliseerd door de semantische verschillen tussen de betrokken merken (zie o.a. GEU, arrest Bass, 14 oktober 2003, arrest ZIRH, 3 maart 2004 en HvJEU, arrest Picasso-Picaro, 12 januari 2006). In casu is het Bureau echter van oordeel dat de tekens visueel en vooral auditief dermate overeenstemmen

dat neutralisering hier niet aan de orde is. Bovendien zal de (mogelijke) betekenis van het betwiste teken alleen onmiddellijk worden begrepen door het Nederlandstalig publiek.

Met betrekking tot het tweede ingeroepen recht (Benelux inschrijving 672556):

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
	

62. Dit ingeroepen recht is een gecombineerd woord-/beeldmerk met de afbeelding van een kerk- (of abdij-)toren in een glas-in-loodraam en daaronder de tekst "Café Leffe" in gotische letters, waarbij vooral de hoofdletters sierlijk zijn weergegeven.

63. Het Bureau is van oordeel dat een glas-in-loodraam met daarin een kerk- of abdijs-toren niet bijzonder onderscheidend is in relatie tot abdijsbieren. Bovendien zijn de woordeslementen daaronder al even prominent weergegeven, zodat hetgeen hierboven is gesteld ten aanzien van het eerste ingeroepen recht, eveneens van toepassing is op dit recht, met dien verstande dat er ook een zekere mate van begripsmatige overeenstemming valt aan te wijzen, aangezien de elementen "café" en "brasserie" nagenoeg als synoniemen gelden.

Vergelijking van de waren en diensten

64. Bij de beoordeling van de soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten moet rekening worden gehouden met alle relevante factoren die de verhouding tussen de waren of diensten kenmerken. Dat zijn onder meer hun aard, bestemming en gebruik, maar ook het concurrerend dan wel complementair karakter ervan (HvJEU, arrest Canon, reeds geciteerd).

65. Bij de vergelijking van de diensten waartegen de oppositie is gericht en de waren en diensten van de ingeroepen rechten, worden de waren en diensten in overweging genomen in de bewoordingen zoals aangeduid in de merkaanvraag, respectievelijk zoals opgenomen in het register, voor zover daarvoor het gebruik is aangetoond.

66. Hierboven werd er al op gewezen dat het eerste ingeroepen recht nog niet gebruikspliktig is en dat met betrekking tot het tweede ingeroepen recht het gebruik in ieder geval is aangetoond voor een deel van de geregistreerde diensten. De te vergelijken waren en diensten zijn derhalve de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
Klasse 29 Vlees, vis, gevogelte en wild; vleesextracten; geconserveerde, bevroren, gedroogde en gekookte vruchten en groenten; geleien, jams, compote; eieren, melk en melkproducten; eetbare oliën en vetten.	

Klasse 30 Koffie, thee, cacao, suiker, rijst, tapioca, sago, koffiesurrogaten; meel en graanpreparaten, brood, banketbakkers- en suikerbakkerswaren, consumptie-ijs; honing, melassestroop; gist, rijsmiddelen; zout, mosterd; azijn, kruidensausen; specerijen; ijs.	
Klasse 32 Bieren; minerale en gaseuze wateren en andere alcoholvrije dranken; vruchtendranken en vruchtensappen; siropen en andere preparaten voor de bereiding van dranken.	
<p>Classe 43 Services rendus par un café. <i>Klasse 43 Diensten van een café.</i> <i>N.B. De oorspronkelijke classificatietaal van dit ingeroepen recht is Frans. De Nederlandse vertaling is enkel bijgevoegd om de leesbaarheid van de beslissing te bevorderen.</i></p>	<p>Klasse 43 Restauratie (het verstrekken van voedsel en dranken); tijdelijke huisvesting; diensten van restaurants; horecadiensten; traiteurdiensten; catering; het bereiden van maaltijden op feesten, bedrijfsfeesten, congressen, bijeenkomsten en andere evenementen, waaronder buffetten, banketten en barbecues; verhuur van tijdelijke accommodaties ten behoeve van vergaderingen, recepties, feesten, tentoonstellingen, beurzen, congressen, conferenties, workshops, seminars en andere dergelijke evenementen; advisering, voorlichting en informatie inzake voornoemde diensten, tevens te verlenen via elektronische netwerken, zoals internet.</p>

67. Alle diensten van het betwiste teken zijn in meerdere dan wel in mindere mate soortgelijk aan de *diensten van een café* van het ingeroepen recht. Cafés worden immers vaak in één adem genoemd met hotels en restaurants, samen de horeca. In vele cafés wordt naast drank ook voedsel geserveerd en vele cafés stellen naast een gelagkamer ook nog andere ruimtes beschikbaar voor bijeenkomsten, vergaderingen en dergelijke. Verder beschikken de meeste pensions, hotels of herbergen tevens over een ruimte waar een drankje en/of voedsel kan worden genuttigd en zijn de voedingsmiddelen en dranken van de ingeroepen rechten complementair aan de diensten *restauratie (het verstrekken van voedsel en dranken)*, *diensten van restaurants*, *horecadiensten*, *traiteurdiensten*, *catering*, *het bereiden van maaltijden op feesten*, *bedrijfsfeesten*, *congressen*, *bijeenkomsten en andere evenementen*, *waaronder buffetten*, *banketten en barbecues* van het betwiste teken; zonder deze waren is het immers niet mogelijk deze diensten te verstrekken.

Conclusie

68. De diensten van het betwiste teken zijn soortgelijk aan de waren en diensten van de ingeroepen rechten.

A.2. Globale beoordeling

69. Bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring spelen met name de aandacht van het publiek, de (soort)gelijkheid van de waren en diensten en de overeenstemming van de tekens een rol.

70. De gemiddelde consument wordt geacht redelijk oplettend, geïnformeerd en omzichtig te zijn. Het aandachtsniveau van de gemiddelde consument kan variëren naar gelang van de soort waren of diensten waarom het gaat (arrest Lloyd Schuhfabrik Meyer, reeds geciteerd). In casu gaat het om waren en diensten die behoren tot het reguliere bestedingspatroon van de gemiddelde consument, zodat het aandachtsniveau normaal mag worden geacht.

71. De globale beoordeling van het gevaar voor verwarring veronderstelt een zekere onderlinge samenhang tussen de in aanmerking te nemen factoren, met name tussen de overeenstemming van de merken en de soortgelijkheid van de waren of diensten waarop zij betrekking hebben. Zo kan een geringe mate van soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten worden gecompenseerd door een hoge mate van overeenstemming tussen de merken, en omgekeerd (arresten Canon en Lloyd Schuhfabrik Meyer, beide reeds geciteerd).

72. Het verwarringsgevaar is des te groter naarmate de onderscheidingskracht van het oudere merk sterker is. Merken die hetzij van huis uit, hetzij wegens hun bekendheid op de markt, een sterke onderscheidingskracht hebben, genieten dus een ruimere bescherming dan merken met een geringe onderscheidingskracht (HvJEU, Canon, Sabel en Lloyd Schuhfabrik Meyer, alle reeds geciteerd). Het ingeroepen recht beschikt van huis uit over een normaal onderscheidend vermogen, aangezien het geen kenmerk beschrijft van de waren en diensten in kwestie. Tevens roept opposant bekendheid en een verruimde beschermingsomvang in. Deze stelling hoeft echter niet nader onderzocht te worden omdat zij niet van invloed zal zijn op de uitslag van deze procedure.

73. De merken stemmen visueel overeen en zijn auditief sterk overeenstemmend. Het Bureau is van oordeel dat deze overeenstemming niet wordt geneutraliseerd door de begripsmatige verschillen. Bovendien zijn de diensten van het betwiste teken waartegen de oppositie is gericht soortgelijk aan de waren en diensten van de ingeroepen rechten. Op deze gronden, en gelet op hun onderlinge samenhang, is het Bureau van oordeel dat het publiek kan menen dat de waren en diensten afkomstig zijn van dezelfde of van een economisch verbonden onderneming.

B. Overige factoren

74. Verweerder wijst er op dat de faxdatum van de door opposant ingediende stukken 19 juni 2012 is, terwijl deze op grond van regel 3.9, lid 3 UR op 18 juni 2012 moesten zijn ingediend (zie punt 23). Echter, op 19 juni 2012 heeft opposant in dit verband het Bureau benaderd en verzekerd dat de verzending was aangevangen, de dag voordien om 23.30 uur, maar dat hij te maken had met uploadproblemen. Het Bureau heeft dit geverifieerd en vastgesteld dat uit de registratie van de ingekomen stukken inderdaad blijkt dat de verzending op 18 juni 2012 vóór middernacht was aangevangen, zodat deze stukken tijdig zijn ingediend.

C. Conclusie

75. Op grond van het voorgaande besluit het Bureau dat er sprake is van gevaar voor verwarring.

76. Aangezien de oppositie reeds slaagt op basis van twee van de ingeroepen rechten, dient aan de andere niet meer te worden toegekomen.

IV. BESLUIT

77. De oppositie met nummer 2007158 wordt toegewezen.

78. Het Benelux depot met nummer 1234786 wordt niet ingeschreven voor de diensten waartegen de oppositie is ingediend, te weten:

Klasse 43: alle diensten.

79. Het Benelux depot met nummer 1234786 wordt wel ingeschreven voor alle overige diensten, te weten:

Klasse 35: alle diensten.

Klasse 41: alle diensten.

80. De verweerder is 1.000 euro verschuldigd aan de opposant op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 UR, aangezien de oppositie geheel toegewezen wordt. Deze beslissing vormt executoriale titel op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE.

Den Haag, 21 juni 2013

Willy Neys
(*rapporteur*)

Diter Wuytens

Pieter Veeze

Administratieve behandelaar: Simonne Stevens-Vermeire